

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

1 päivänä maaliskuuta 2007*

Asiassa C-34/05,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt 26.1.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 31.1.2005, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Maatschap J. en G. P. en A. C. Schouten

vastaan

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit J. Klučka, R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk ja G. Arestis (esittelevä tuomari),

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Maatschap J. en G. P. en A. C. Schouten, edustajanaan accountant adviseur S. Dul,

- Alankomaiden hallitus, asiamiehinään H. G. Sevenster ja C. ten Dam,

- Kreikan hallitus, asiamiehenään G. Kanellopoulos,

- Ranskan hallitus, asiamiehinään G. de Bergues ja A. Colomb,

- Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään F. Erlbacher ja T. van Rijn,

kuultuaan julkisasiamiehen 22.6.2006 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- ¹ Ennakkoratkaisupyyntö koskee naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17.5.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 (EYVL L 160, s. 21) 12 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23.12.1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 (EYVL L 391, s. 36) 2 artiklan 1 kohdan c alakohdan tulkintaa.
- ² Ennakkoratkaisupyyntö on esitetty asiassa, jossa kantajana on Maatschap J. en G. P. en A. C. Schouten -niminen yhtiö (jäljempänä Schouten) ja vastaajana Minister van

Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Alankomaiden maatalous-, luonto- ja elintarvikeministeri, jäljempänä ministeri) ja joka koskee sitä, että viimeksi mainittu on kieltäytynyt myöntämästä kantajalle tämän pyytämää erityispalkkiota urospuolisten nautaeläimien pitämistä varten.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 3 Asetuksessa N:o 1254/1999 perustetaan kokonaisvaltainen järjestelmä palkkioiden maksamiseksi suoraan naudanlihantuottajille. Yksi tällainen suoraan maksettava palkkio on erityispalkkio urospuolisten nautaeläimien pitämistä varten.

- 4 Asetuksen 4 artiklassa säädetään tämän osalta seuraavaa:

”1. Tuottaja, joka pitää tilallaan urospuolisia nautaeläimiä, voi hakemuksesta saada erityispalkkiota. Palkkio myönnetään alueellisten enimmäismäärien rajoissa enintään 90:stä kuhunkin 2 kohdassa tarkoitettuun ikäryhmään kuuluvasta eläimestä kalenterivuotta ja tilaa kohden.

2. – –

3. Erityispalkkion saamiseksi:

- a) tuottajan on erikseen määriteltävän ajan täytynyt pitää lihotuksessa kutakin hakemuksen kohteena olevaa eläintä;

– –”

- 5 Asetuksen N:o 1254/1999 5 alajaksoon, jonka otsikkona on ”Eläintiheys”, kuuluvan 12 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Niiden eläinten kokonaismäärä, joista erityispalkkio ja emolehmäpalkkio myönnetään, rajoitetaan soveltamalla kullakin tilalla eläintiheyttä, joka on 2 nautayksikköä hehtaaria ja kalenterivuotta kohden. Eläintiheys ilmaistaan nautayksikköinä (NY) suhteessa kyseisellä tilalla pidettävien eläinten ruokintaan käytettävään rehualaan. Eläintiheyden vaatimusta ei kuitenkaan sovelleta tuottajaan, jonka

tilalla pidettävien ja eläintiheyden määrittämisessä huomioon otettavien eläinten määrä on enintään 15 NY.

2. Tilan eläintiheyden määrittämisessä on otettava huomioon:

- a) urospuoliset nautaeläimet, emolehmät ja hiehot sekä lampaat ja/tai vuohet, joiden osalta palkkiohakemukset on jätetty, sekä lypsylehmät, jotka ovat tarpeen tuottajalle määrätyn kokonaisviitemäärän tuottamiseksi. Näin saatu eläinmäärä muunnetaan nautayksiköiksi käyttäen liitteessä III olevaa muuntotaulukkoa;

- b) rehuala, jolla tarkoitetaan alaa, joka on koko kalenterivuoden nautakarjan-, lampaiden- ja/tai vuohienkasvatuksen käytössä. Rehualaan ei lasketa mukaan:

– rakennuksia, metsiä, lammikoita, teitä,

- yhteisön tukijärjestelmään kuuluvaan muuhun tuotantoon tai monivuotisten pelto- tai puutarhakasvien tuotantoon käytettäviä viljelyaloja, lukuun ottamatta monivuotisia laitumia, joille pinta-alatukea myönnetään tämän asetuksen 17 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 1255/1999 19 artiklan mukaisesti,

- aloja, jotka kuuluvat tiettyjen peltokasvien viljelijöille säädettyyn tukijärjestelmään, joita käytetään kuivattujen rehujen tukijärjestelmän mukaisesti tai joihin sovelletaan viljelykäytöstä poistamista koskevaa kansallista tai yhteisön järjestelmää.

Rehunaan kuuluvat sekakäyttöalat ja sekaviljelyalat.”

6 Tämän osalta asetuksen N:o 1254/1999 13 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”naudanlihatuotannon voimaperäistämisuuntaus huomioon ottaen karjatalouden palkkioita olisi rajoitettava ottaen huomioon kunkin maatilan rehuntuotantomahdollisuudet suhteessa tilalla pidettyjen eläinten lukumääriin ja lajeihin; liian voimaperäisen tuotannon välttämiseksi näiden palkkioiden myöntämisen edellytyk-

senä olisi oltava tilalla pidettävien eläinten enimmäistiheyden noudattaminen; pientuottajien tilanne olisi kuitenkin otettava huomioon”.

- 7 Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenntetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä 27.11.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 (EYVL L 335, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 17.7.2000 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1593/2000 (EYVL L 182, s. 4), 1 artiklassa säädetään, että kunkin jäsenvaltion on perustettava yhdenntetty hallinto- ja valvontajärjestelmä, jota sovelletaan eläinten kasvatuksen alalla asetuksen N:o 1254/1999 1 osaston 1 luvussa vahvistettuun naudanlihan tuottajia koskeviin palkkio- ja tukijärjestelmiin.
- 8 Asetus N:o 3887/92 sisältää tämän yhdenntetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Sen 2 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tämän asetuksen soveltamiseksi:

--

- c) rehualan on oltava käytettävissä eläinten kasvatukseen vähintään seitsemän kuukautta alkaen jäsenvaltion määrittämästä päivästä 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta välisenä aikana.”

9 Asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos havaitaan, että pinta-alatukea koskevassa hakemuksessa ilmoitettu pinta-ala on määritettyä pinta-alaa suurempi, tuen määrä lasketaan tarkastuksessa tosiasiallisesti määritetyn pinta-alan perusteella. – –

--

Jos ylitys on enemmän kuin 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta, pinta-alatukea ei myönnetä.

--”

10 Vaikka asetus N:o 3887/92 kumottiinkin tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenmetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (ETY)

N:o 3508/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11.12.2001 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2419/2001 (EYVL L 327, s. 11), sen soveltamista jatkettiin kuitenkin sellaisten tukihakemusten osalta, jotka koskevat ennen 1.1.2002 päättyviä markkinointivuotia tai palkkioita koskevia viitejaksoja.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 11 Schouten haki 9.5.2001 ministeriöltä sellaisten palstojen, joiden kokonaispinta-ala vastasi 70,29:ää hehtaaria laidunmaata, rekisteröintiä rehualaksi vuodeksi 2001 voidakseen saada naudanliha-alalla myönnettäviä yhteisön tukia.

- 12 Tietyt näistä palstoista kuuluvat penkereen ulkopuolelle jäävään alueeseen. Penkereen ulkopuolelle jäävät alueet ovat useimmiten ruohon peitossa ja sijaitsevat sisämaata suojaavan penkereen ja joenuoman välissä. Penkereen ulkopuolelle jäävät alueet ovat osittain veden peitossa vaihtelevan ajanjakson ajan.

- 13 Alueesta otettiin 10. ja 11.5.2001 satelliittikuva ja ilmavalokuvia. Niistä kävi ilmi, että osa Schoutenille kuuluvista palstoista oli veden peitossa.

- 14 Schouten jätti 1.8.2001 asetuksen N:o 1254/1999 4 artiklan 1 kohdan nojalla erityispalkkiohakemuksen 26 urospuolisen nautaeläimen pitämistä varten tämän tuomion 11 kohdassa selostetuilla palstoilla.
- 15 Ministeriö ilmoitti 17.12.2001 päivätyllä kirjeellä Schoutenille, että kaukohavainnoin määritetty pinta-ala tietyillä palstoilla oli vähäisempi kuin hakemuksessa ilmoitettu rehuala. Koska näiden välinen ero oli yli 20 prosenttia, Schoutenille rekisteröidyn rehualan katsottiin asetuksen N:o 3887/92 9 artiklan 2 kohdan nojalla vastaavan suuruudeltaan nolaa.
- 16 Ministeriö hylkäsi 27.5.2002 tehdyllä päätöksellä Schoutenin erityispalkkiohakemuksen 26 urospuolisen nautaeläimen pitämisestä sillä perusteella, että rehualan katsottiin vastaavan suuruudeltaan nolaa, joten asetuksen N:o 1254/1999 12 artiklassa tarkoitettua eläintiheyttä ei ollut noudatettu.
- 17 Schouten teki 3.7.2002 päivätyllä kirjeellä tästä päätöksestä oikaisuvaatimuksen. Se vetosi vaatimuksensa perusteeksi 22.7.2002 päivätyssä kirjeessä siihen, että penkereen ulkopuolelle jäävät palstat oli mitattu sen toimesta 2.7.2002 ja että niiden pinta-ala vastasi suunnilleen hakemuksessa ilmoitettua pinta-alaa.

- 18 Ministeriö hylkäsi 8.8.2003 tehdyllä päätöksellä oikaisuvaatimuksen sillä perusteella, että Schoutenin rehualaksi ilmoittamat alueet eivät olleet olleet käytössä yhtäjaksoisesti seitsemän kuukauden pituista ajanjaksoa, eli 31.3.–31.10.2001 nautakarjan-, lampaiden- ja/tai vuohienkasvatukseen. Se katsoi, että Schoutenin oli vastattava siitä riskistä, että alueita saattoi olla veden peitossa kaukohavainnoinnin aikana, ja että näin ollen määritetty pinta-ala saattoi olla sen ilmoittamaa pienempi.
- 19 Schouten saattoi ministeriön hylkäävän päätöksen näin ollen 17.9.2003 päivätyllä kirjeellä College van Beroep voor het bedrijfslevenin käsiteltäväksi. Schouten väittää pääasiassa, että kaukohavainnoinnin aikana olosuhteet olivat epätavalliset ja että yhtiön ei pitänyt vastata tätä koskevasta riskistä. Lisäksi se väittää, että kolmen päivän kuluttua 11.5.2001 aiheutuneesta tulvasta vettä ei enää ollut ja että naudat päästettiin alueelle kymmenen päivää myöhemmin.
- 20 Ministeriö puolestaan väittää, että asetuksen N:o 1254/1999 12 artiklan 2 kohdan b alakohtaa, luettuna yhdessä asetuksen N:o 3887/92 2 artiklan 1 kohdan c alakohtan kanssa, on tulkittava siten, että rehualaksi ilmoitettuja palstoja on voitava käyttää eläinten ruokintaan yhtäjaksoisesti vähintään seitsemän kuukauden ajan ja joka tapauksessa 31.3. ja 31.10. välisen ajanjakson. Se väittää, että jos tuona aikana käy ilmi kaukohavainnoinnin avulla, että jokin palsta on kokonaan tai osittain veden peitossa, veden peitossa oleva alue ei ole enää käytettävissä rehualana.
- 21 College van Beroep voor het bedrijfsleven katsoo, että se, miten ilmaisua ”on – – nautakarjan-, lampaiden- ja/tai vuohienkasvatuksen käytössä” on täsmällisesti tulkittava, ei ole niin ilmeistä, ettei asiasta voisi kohtuullisesti olla epäilystä.

22 Näissä olosuhteissa College van Beroep voor het bedrijfsleven päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

- ”1) Onko asetuksen (EY) N:o 1254/1999 12 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ja (ETY) asetuksen N:o 3887/92 2 artiklan 1 kohdan c alakohtaa tulkittava siten, ettei rehualaksi ilmoitetun palstan voida katsoa olevan ’käytettävissä’, jos kyseinen palsta on asiassa merkityksellisen ajanjakson jollakin hetkellä veden peitossa?

- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, ovatko nämä säännökset pakottavia, erityisesti kun otetaan huomioon niistä aiheutuvat seuraukset?

- 3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, mitä perusteita käyttäen määritetään se, voidaanko rehualaksi ilmoitetun palstan, joka oli tilapäisesti veden peitossa, katsoa olevan asetuksen N:o (EU) 1254/1999 12 artiklan

2 kohdan b alakohdassa ja asetuksen (ETY) N:o 3887/92 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tavoin ”käytettävissä”?

Ennakkoratkaisukysymysten arviointi

Ensimmäinen ja kolmas kysymys

23 Kansallinen tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä ja kolmannella kysymyksellään, joita on syytä tutkia yhdessä, voidaanko, ja jos näin on niin millä edellytyksillä, rehualaksi ilmoitetun palstan, joka oli asiassa merkityksellisenä ajanjaksona tilapäisesti veden peitossa, katsoa olevan asetuksen N:o 1254/1999 12 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja asetuksen N:o 3887/92 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla ”käytettävissä”.

24 Aluksi on todettava, että näissä asetuksissa ei täsmennetä, mitä on katsottava tarkoitettavan rehualalla, joka on ”käytettävissä”.

- 25 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön oikeuden säännöksen tai määräyksen tulkitsemisessa on otettava huomioon paitsi sen sanamuoto myös asiayhteys ja sillä lainsäädännöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa säännös tai määräys on (ks. erityisesti asia C-294/01, Granarolo, tuomio 13.11.2003, Kok. 2003, s. I-13429, 34 kohta ja asia C-306/05, SGAE, tuomio 7.12.2006, Kok. 2006, s. I-11519, 34 kohta).
- 26 Asetuksen N:o 1254/1999 12 artiklan 2 kohdan b alakohdassa luetellaan pinta-alat, jotka eivät ole sellaista rehualaa, jolla tarkoitetaan tilan alaa, joka on koko kalenterivuoden nautakarjan-, lampaiden- ja/tai vuohienkasvatuksen käytössä. Tässä luettelossa mainitaan nimenomaisesti, että tilan rehualaan ei lasketa mukaan rakennuksia, metsiä, lammikoita, teitä eikä yhteisön tukijärjestelmään kuuluvaan muuhun tuotantoon käytettäviä viljelyaloja, lukuun ottamatta tiettyjä monivuotisia laitumia, joille on myönnetty pinta-alatukea.
- 27 Tästä seuraa, että pinta-alan voidaan katsoa olevan kyseisessä säännöksessä tarkoitettulla tavalla rehualaa, joka on ”käytössä”, jos se on yksinomaan tarkoitettu eläinten ruokintaan.
- 28 Tätä tulkintaa tukevat asetuksen N:o 1254/1999 tavoitteet. Kuten sen 13 perustelukappaleesta käy ilmi, yksi tämän asetuksen tavoitteista on hillitä naudanliha-tuotannon voimaperäistämisuuntausta, jossa tuottajat pitävät tiloillaan jatkuvasti

kasvavaa määrää nautoja ilman, että tilan pinta-ala kasvaa ja näin ollen riittää näiden eläinten ruokintaan.

29 Tämän tavoitteen saavuttamiseksi asetuksen N:o 1254/1999 4 artiklassa asetetaan erityispalkkion myöntämisen edellytykseksi, että on noudatettava saman asetuksen 12 artiklassa säädettyä eläintiheyttä, joka ilmaistaan tilalla pidettävien eläinten ja kyseisellä tilalla niiden ruokintaan käytettävän rehualan välisenä suhteena, jolloin varmistetaan, että kyseinen pinta-ala riittää takaamaan näiden eläinten ruokintatarpeet. Näin ollen tuottaja, joka haluaa saada erityispalkkion, ei voi osoittaa kyseistä pinta-alaa muuhun käyttöön kuin kyseisten eläinten ruokintaan.

30 Tästä seuraa, toisin kuin Alankomaiden hallitus on väittänyt, että se, että jokin pinta-ala on ollut asiassa merkityksellisenä ajanjaksona tilapäisesti veden peitossa, ei lähtökohtaisesti estä sitä, että se on yksinomaan osoitettu sillä pidettävien eläinten ruokintaan, eikä näin ollen sitä, että se voidaan luokitella rehualaksi, joka on asetuksen N:o 1254/1999 12 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla ”käytössä”. Lisäksi tämän osalta on todettava, että viimeksi mainittuun säännökseen sisältyvässä luettelossa ei mainita alueita, jotka ovat tai saattavat olla tilapäisesti veden peitossa, eli esimerkiksi penkereen ulkopuolelle jääviä alueita, vaikka siinä sitä vastoin luetellaan alueet, jotka ovat pysyvästi veden peitossa, kuten esimerkiksi lammikot.

31 Lisäksi asetuksen N:o 3887/92 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa täsmennetään, että ”rehualan on oltava käytettävissä eläinten kasvatukseen vähintään seitsemän

kuukautta alkaen jäsenvaltion määrittämästä päivästä 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän maaliskuuta välisenä aikana”.

- 32 Tästä säännöksestä, luettuna yhdessä asetuksen N:o 1254/1999 12 artiklan – jossa vahvistetaan eläintiheys, jonka tavoitteena on, kuten tämän tuomion 29 kohdassa todetaan, että palkkio myönnetään vain sellaisista eläimistä, joita pidetään tilalla, jonka pinta-ala riittää niiden ruokkimiseen – kanssa, seuraa, että rehualan voidaan katsoa olevan ”käytettävissä”, jos sitä on todella voitu käyttää kyseisellä tilalla pidettävien eläinten ruokintaan kalenterivuoden aikana vähintään seitsemän kuukautta alkaen kansallisessa lainsäädännössä vahvistetusta päivästä 1.1. ja 31.3. välisenä aikana.
- 33 Tällaisen seitsemän kuukauden vähimmäisajan määrittäminen ei edellytä, toisin kuin Alankomaiden hallitus väittää, että eläimiä on pidettävä rehualalla keskeytyksettä, jotta sen voitaisiin katsoa olevan ”käytettävissä”.
- 34 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 51 kohdassa, jos seitsemän kuukauden vähimmäisaikaa kalenterivuoden kuluessa koskeva edellytys täyttyy, se, että kyseisen pinta-alan käyttö keskeytyy tilapäisesti lyhytaikaisen tulvimisen kaltaisen syyn vuoksi, ei voi vaikuttaa siihen, että palsta on yksinomaan osoitettu siellä pidettävien eläinten ruokintaan. Samoin, kuten Schouten on perustellusti

väittänyt, se, että alueet ovat olleet viitekautena muutaman päivän ajan osittain veden peitossa, ei välttämättä vaikuta siihen, että ne on osoitettu rehualaksi.

35 Lisäksi on todettava, että pääasian kohteena olevien säännösten sanamuodossa ei mainita mitään siitä, että rehualalla olisi pidettävä kyseisenä ajanjaksona keskeytyksettä eläimiä. Juuri tulvimisten, jään tai lumen kaltaisten sellaisten ilmastollisten sattumanvaraisuuksien esiintyminen, jotka estävät tilapäisesti alueille pääsyn, ovat saaneet aikaan, että yhteisön lainsäätäjä ei ole edellyttänyt, että eläimiä olisi pidettävä alueilla keskeytyksettä.

36 Esillä olevassa asiassa on kiistatonta, että riidanalaiset alueet ovat olleet veden peitossa muutaman päivän ajan. Tällainen tilapäinen tulviminen, joka on aiheuttanut sen, ettei kyseisiä alueita voitu käyttää, ei lähtökohtaisesti estä täyttämästä asetuksen N:o 3887/92 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa asetettua määräaikaa koskevaa edellytystä.

37 Tämän osalta on kansallisen tuomioistuimen asiana selvittää, onko siitä huolimatta, että pääasian kohteena olevat alueet eivät ole olleet lyhyenä ajanjaksona käytössä, niitä voitu todella käyttää eläinten ruokintaan vähintään seitsemän kuukautta kalenterivuoden aikana kansallisessa lainsäädännössä säädetystä päivämäärästä lukien 1.1. ja 31.3. välisenä aikana.

- 38 Kaiken edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen ja kolmanteen kysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 1254/1999 12 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ja asetuksen N:o 3887/92 2 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on tulkittava siten, että rehualaksi ilmoitetun palstan voidaan katsoa olevan ”käytettävissä”, jos se on yksinomaan tarkoitettu kyseisellä tilalla pidettyjen eläinten ruokintaan koko kalenterivuoden ajan, ja toisaalta jos sitä on todella voitu käyttää niiden ruokintaan vähintään seitsemän kuukautta tämän saman kalenterivuoden aikana kansallisessa lainsäädännössä säädetystä päivämäärästä lukien 1.1. ja 31.3. välisenä aikana, vaikka näitä eläimiä ei olisi pidetty kyseisellä palstalla keskeytyksettä erityisesti väliaikaisen tulvimisen vuoksi.

Toinen kysymys

- 39 Kun otetaan huomioon ensimmäiseen ja kolmanteen kysymykseen annettu vastaus, toiseen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

- 40 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17.5.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 12 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ja tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenmetyt hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23.12.1992 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 2 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on tulkittava siten, että rehualaksi ilmoitetun palstan voidaan katsoa olevan ”käytettävissä”, jos se on yksinomaan tarkoitettu kyseisellä tilalla pidettyjen eläinten ruokintaan koko kalenterivuoden ajan, ja toisaalta jos sitä on todella voitu käyttää niiden ruokintaan vähintään seitsemän kuukautta tämän saman kalenterivuoden aikana kansallisessa lainsäädännössä vahvistetusta päivästä lukien 1.1. ja 31.3. välisenä aikana, vaikka näitä eläimiä ei olisi pidetty kyseisellä palstalla keskeytyksettä erityisesti väliaikaisen tulvimisen vuoksi.

Allekirjoitukset